

Wojtczak NYConnection – Folk Five (2014)

Written by bluesever

Sunday, 27 September 2015 16:09 -

Wojtczak NYConnection – Folk Five (2014)

1. *Ale Zagrajże Mi Kowola* [6:52] 2. *Cztery Mile Za Warszawą* [8:10] 3. *Lęczycki (Oberek)* [8:07] 4. *Pod Gazem (Polka)* [3:54] 5. *Kiej Jo Ide W Pole (Polka)* [7:28] 6. *Weselny (Kujon)* [5:11] 7. *Oj, Stary Jo Se, Stary (Mazurek)* [3:58] 8. *Ogrywka (Kujawiak)* [3:48] Irek Wojtczak - soprano and tenor saxophones, bass clarinet Herb Robertson – trumpet Michael Stevens – piano Joe Fonda – bass Harvey Sorgen – drums

Jazz from the edge of Eastern Europe. Wojtczak NY Connection is very much and East meets West jazz endeavor. Irek Wojtczak is a Polish saxophonist, conservatory trained and stage proven. For the Wojtczak NY Connection, Wojtczak joins the New York City-based Fonda/Stevens Group (bassist Joe Fonda and pianist Michael Stevens) for an internationally-flavored eutectoid. The results are a driving brand of jazz seasoned with Polish folk music, hard bop, and adult contemporary styling.

Drummer Harvey Sorgen is offered the first potent solo work out on "Ale Zagrajze Mi Kowola." The horns play and amped-up Charles Mingus riff with a comet momentum, concluding in an entropic coda. *Cztery Mile Za Warszawa* is clearly a Polish folk melody that is transformed into a liturgy piece crossed with a New Orleans Funeral March. Trumpeter Herb Robertson plays plaintively in a style made familiar by another Polish musician, Tomasz Stanko. Wojtczak continues this plaintive wail on tenor saxophone, harmonically exploring that territory defined by the folk song.

Wojtczak includes older styles in his performance, incorporating polka into two pieces, "Pod Gazem" and "Kiej Jo Ide W Pole." However, if the listener is looking for the umpah variety, he or she will be disappointed. This is highly exploratory music plunging a knife deep into the heart of the avant-garde. There are major echoes of Ornette Coleman's early Atlantic sides that serve as a new jumping off point for yet another generation of young musicians wishing to push the

music even further. ---C. Michael Bailey allaboutjazz.com

"Folk Five" to doskonały dowód na to, że jazz wywodzi się z muzyki ludowej. Pewna osoba, którą szanuję, powiedziała, że jazzu się nie rozumie, tylko czuje. Inna osoba dodała, że jazz to kłębowisko emocji i nie można znaleźć jednoznacznego wyjaśnienia, dlaczego niektórych artystów uważamy dziś za wybitnych, a innych - przynajmniej słabych. Tym, którzy mają problemy z tym rozróżnieniem, czy zrozumieniem, polecam przynajmniej jedną sesję z "Folk Five". Irek Wojtczak ze swoimi amerykańskimi kolegami potrafi do jazzu przekonać i pokazać wiele jego barw. A może to raczej zasługa Tadeusza Kubiaka i łączyckiego folkloru?

"Folk Five" to przede wszystkim album wartościowy - może to nie jest ocena pożądana wśród muzyków, ale powinna zburzyć mur między folklorystycznymi purystami i miłośnikami jazzu typowo amerykańskiego. Irek Wojtczak postanowił ocalić od zapomnienia melodie łączyckie, łowickie i sieradzkie. W obszernym opisie płyty, Ewa Sławińska-Dahlig (znana i ceniona etnomuzykolog) wytłumaczyła, czym się te melodie charakteryzują, co jest bardziej kujawiakowe, a co mazurkowe, jak Wojtczak zaburzył rytm i dlaczego zwolnienia czy przyspieszenia są nietypowe. To informacje cenne i każdy, kto chce choć trochę zapoznać się z polskim - bardzo zróżnicowanym - folklorem powinien je przyswoić. Żeby jednak docenić "Folk Five", nie będzie to konieczne, podobnie, jak studiowanie historii jazzu. Wojtczak i jego muzycy z łączyckich obertasów i kowalików stworzyli rodzaj muzycznego szkieletu, na którym rozpięli improwizacyjną tkaninę. Choć wydawałoby się to niemożliwe, jazzmani zachowali pierwotne brzmienie, aurę i charakter opracowywanych melodii, a połamane i nieregularne rytmy taneczne wykorzystali do rozszerzenia i spiętrzenia fraz. Jak dobra przyprawa uwydatnia smak potrawy, tak jazzowe zabiegi Wojtczaka, uwypukliły emocje uwięzione w ludowych melodiach Tadeusza Kubiaka.

Zdawać by się mogło, że muzycy NY Connection spędzili sporo czasu na łączyckich wsiach, poznając ludzi, ich życie i codzienność. Niepewność, radości, ale też smutki słychać w opracowaniach starych melodii. Ktoś kiedyś zamiast "Cztery mile za Warszawą" śpiewać, zagrał na skrzypcach, ktoś inny dołożył do melodii drugą... i tak powstał utwór. Kolejnym krokiem tego emocjonalnego opisu jest jazzowa aranżacja Wojtczaka. W oberku "Łączyckim", kompozycji która powinna być taneczna, można się zagubić i postradać zmysły od perkusyjnego szumu i saksofonowych zawijasów. Z kolei polka "Kiej jo ide w pole" niewiele ma wspólnego z wesołym i skocznym tańcem - jest mrocznie, kakofonicznie, stan napięcia podbijają równoległe akordy fortepianowe. Ale są też przepiękne romantyczne ballady, oparte na spokojnym fortepianowym akompaniamencie - "Weselny" kujon i polka "Pod gazem". I

Wojtczak NYConnection – Folk Five (2014)

Written by bluesever

Sunday, 27 September 2015 16:09 -

choć i tu wkradają się dysonanse i jakiś harmoniczny brud saksofonu i trąbki, trudno się nie rozmarzyć i nie poddać jakiejś sielskiej tęsknocie. Wieńczący album kujawiak "Ogrywka" to folk-jazzowy majstersztyk. Cały ludowy ciężar wzięły na siebie sam Irek Wojtczak, który na motywach wiejskiego tańca oparł rozbudowaną saksofonową improwizację, zachowując przy tym i wyraźnie wybijając tak charakterystyczny dla kujawiaka rytm. Jestem pewna, że podczas koncertów po tym utworze rozlega się grzmot oklasków.

Mówi się, że Fryderyk Chopin był pierwszym polskim jazzmanem - niektóre jego mazurki faktycznie mocno do tych improwizacyjnych spasmów dążą. A w "Folk Five" dużo jest takiego chopinowskiego rozedrgania. Są pasaże i całe girlandy dźwięków, które w sposób bardzo rozbudowany opisują proste ludowe melodie. I tak jak Chopin, kwintet Wojtczaka znalazł sposób, żeby wejść pod łączyckie strzechy i pchnąć folklor w kolejny etap. --- Jadwiga Marchwica, t-mobile-music.pl

download (mp3 @320 kbs):

[uploaded](#) [yandex](#) [4shared](#) [mega](#) [mediafire](#) [rockfile](#) [zalivalka](#) [cloudmailru](#) [oboom](#)
[uplea](#)

[back](#)